

Intervju 2010-10-18

Samira Axfjord

När och var är du född?

Jag är född på Hisingen 1972 den 20 november. Jag är uppvuxen på Hisingen och är numera boende i Falkenberg. Pendlingsavstånd. (skratt) det tar 55 minuter ungefär att åka från Falkenberg.

Kan du berätta någonting om din utbildning?

Jag har bara gymnasieutbildning i handel och kontor. Sedan har jag sökt ett vikariat som har blivit förlängt och förlängt och till slut har det blivit fast.

När var det du sökte för första gången?

Det var 1991, i februari. Då satte jag min första fot här. (skratt)

Kan du berätta om det, hur gick det till och hur kändes det?

Ja, nej men det kändes bra. Det var en väldigt kort intervju. De sökte en person för vikariat för några månader och så, i receptionen var det då. Det är det ju fortfarande då men nu heter det värd.

Hade du haft några andra yrken innan du kom hit?

Nej det har jag inte haft utan det har varit praktikplatser genom skolan. Så som man har i grundskolan och så.

Fanns det någon särskild anledning till att du sökte dig hit?

Nej, det var mer bara ett jobb när man kommer ut ur gymnasiet då. Att ha någonting att stå på när man kommer ut.

Minns du din första arbetsdag?

Nej inte så specifikt. Det kommer jag inte ihåg.

Introduktionen in i arbetet då, minns du någonting av det?

(skratt) Nej, men jag gissar på att man gick bredvid någon. Men jag kommer inte ihåg, det är väldigt diffust. **(det var ju ett tag sedan.)** Ja, precis. (skratt)

Kan du beskriva en vanlig arbetsdag för mig?

Jajamän, vi öppnar ju huset på morgonen och sätter på all teknik, som är inne i utställningarna då. Sedan har vi ju en telefon också. Vi är ju tre stycken som jobbar i receptionen varje dag och då turas vi om att gå runt i huset och vakta och kolla så att besökarna sköter sig och sådär. Sedan står vi även i kassan, säljer biljetter och informerar om utställningar och lite sådant. Så har vi även en telefon som vi svarar också. Så vi roterar, det är inte en som gör en och samma sak hela dagen, utan vi turas om. Sedan har vi även en butik men den bemannar vi när det är raster eller om de är sjuka eller om de har semester så hoppar vi in där också. Så ser det väl ungefär ut.

Du har ju varit här ganska länge, vad är de vanligaste frågorna ni får i receptionen?

Över disk är det vanligaste vad vi har för utställningar, vilka basutställningar vi har och tillfälliga utställningar och så. De som ringer och frågar kan vara att de har hittat något föremål i sin trädgård eller grävt upp någonting eller om våra öppettider. Det är väl de vanligaste frågorna.

Du måste ju ändå vara något av en expert på det som pågår här i huset.

(skratt) naeh, expert vill jag inte säga men man har väl ett litet hum, ja.

Tycker du att det finns några särskilda värderingar kring Göteborgs Stadsmuseum eller vad associerar man med museet, tror du?

Gamla saker och Göteborgs historia. Det skulle jag förknippa ett stadsmuseum med i alla fall. Sedan är det många äldre som kommer in och frågar efter Historiska Museet eller Arkeologiska Museet och det hette det ju en gång i tiden. Men stadsmuseum blev det ju 1996, tror jag, och det har väl inte riktigt kommit in i alla att det liksom är Stadsmuseet numer, som det heter, eller Ostindiska Huset som det hette innan. Men säger man Stadsmuseet så är det inte så många som vet var det ligger. Säger man Ostindiska huset, så ”Ja, ja, det vet jag var det ligger”. Det tar lång tid att få in det i besökarna att det är Stadsmuseum här nu och inte det här gamla Historiska eller Ostindiska. Sedan har ju också Etnografiska Museet legat här men de ligger ju numer på Världskulturmuseet. Det är en del som kommer och frågar efter ”Indianerna” och det som har varit här tidigare (skratt) men det finns inte.

Kan du berätta något om hur förändringarna har skett under åren?

Ja, man har ju byggt om hela museet. Det såg ju inte ut såhär när jag började jobba. Då var det mindre smårum och de hade gjort olika miljöer. Det var mindre utställningslokaler. Man hade delat in lokalerna i mindre ytor. Nu har det blivit mer öppet och större utställningsyta. Det tycker jag ändå är till det bättre men det är väl det som är den största ändringen, tycker jag. Sedan har man även byggt till nya saker, om man säger, hela foajén därnere med receptionen och det har ju inte funnits tidigare. Det har de sprängt fram under oss. Likadant med huvudingången den har inte sett ut så innan, utan

det har varit en stor trappa rätt upp så att man kommer ut till gården med en gång. Trappan är vänd, skulle man kunna säga, så att man går ner för att kunna gå upp. Det är svårt att förklara det men det är så det har varit.

Hur tror du att det har påverkat för besökaren?

På både gott och ont, tror jag, faktiskt. Hela foajén är ju mer öppen, förut var det ju bara en liten yta som man kunde stå på, precis innanför dörren. Man kunde inte samlas på det sättet som man kan göra nu. Men sedan är akustiken inte den bästa därnere just nu (skratt). Det är väl det enda negativa, tycker jag. Annars tycker jag att det är väldigt bra. Man ser oss med en gång när man kommer ner, det är också väldigt bra för vet man inte vart man ska gå kan man bli lite förvirrad.

Du är ju den första personen man träffar när man kommer till museet, hur känns det?

Ja, "ansiktet utåt" (skratt) Jo, det tycker jag känns bra, absolut. Vi kan ju inte svara på alla frågor men då har vi oftast någon vi kan hänvisa till. Sedan har vi också ett faktarium. Vi hänvisar folk rätt så mycket dit, som vill ha historia eller söker efter någon bild eller lite sådant. Då skickar vi dem dit helt enkelt och det är ju gratis att bara gå dit. Det känns lite konstigt för att när man går dit så kostar det ju ingenting men för att komma dit måste man ta sig igenom i stort sett hela huset. Då kan man slinka in på en utställning eller sådär och det har ju inte vi riktigt koll på. Så det är väl på både gott och ont. Men annars är besökarna väldigt skötsamma. Det är väl skolklasserna som kan vara lite högljudda och stökiga men dem tar vi i örat och säger till. (skratt)

Vad tycker du är museets roll i samhället?

Ja, det är väl historien då, tycker jag. Museet ska visa historien om ett föremål eller framtiden eller om det som har varit och så, det tycker jag.

Är bästa sättet att göra det genom utställningar och museiverksamhet?

Ja, nu är det mycket i cyberspace. Med den nya tekniken känns det som att man får väldigt mycket historia på nätet så att det är väl en liten konkurrens mellan museum och nätet. Man kan hitta väldigt mycket på nätet och behöver inte gå hit och se saken fysiskt. Det där vet jag inte riktigt hur man kan hitta någon balans på det men de jobbar säkert på det. (skratt)

Går du själv på museum och är du intresserad av historia?

Jo, absolut men det blir väl kanske inte så mycket, inte här i staden i alla fall. Jag försöker gå om jag åker till en annan stad så försöker jag att i alla fall besöka ett museum. Men det är ju det att man är turist i sin egen stad, det är ju så.

Vad tycker du är viktigt att samla in och sådär, har du någon tanke om det?

Ja, du (skratt) Det var en bra fråga. Det har jag faktiskt inte tänkt på, vad som skulle vara bra.

Vad tycker du är viktigast här i huset då om vi vänder på det på det sättet?

Ja, jag tycker ju att allt är viktigt. Just i historien och det. Så det är ingen specifik sak så eller utställning eller något. All historia är bra. Det är brett på det sättet.

Ja, men visst, det är ju också ett svar på frågan. Det är ju intressant att se, när man jobbar på ett sådant här ställe med allt som finns i huset, då har man ju en uppfattning om det.

Jo, men precis. Det är ju väldigt bra när de har olika tillfälliga utställningar också för det är också väldigt brett alla de ämnena som de har haft och olika teman.

Hur tycker du att verksamheten fungerar då mellan olika avdelningar på museet, upplever du det?

Ja, det får vi väl känna av därnere också ibland. Det är väl lite så och så när de byter chefer och sådär. Men bara vi får en stabil stab att stå på så går det ju bra. Det blir nog bättre, jajamän, det tror jag.

Kan du berätta om någon händelse som står ut genom åren?

Oj, oj, oj, nej, ingen så specifik grej. När jag började så hade vi även hand om Kronhuset, då ingick det också här på museet. Vi har den inte längre men det finns en julmarknad på Kronhuset och där har jag ju jobbat ett antal år och hjälpt till. Nu ingår vi inte längre på den julmarknaden så då är jag inte där längre. Det var väldigt roligt att vara där, tycker jag. Det var liv och rörelse hela dagen och så och man fick den här julstämningen (skratt). Det är väl det som jag saknar mest.

Vad är det bästa med ditt jobb?

Det är väldigt varierat. Ingen dag är den andra lik. Det är olika varje dag. Det tycker jag är det bästa, att man inte sitter på ett och samma ställe hela tiden utan att man har variation. Är det sedan någon som är dålig en dag så säger man det och så kan den personen bara gå runt eller kanske bara sitta någonstans liksom, då får den göra det så löser vi det andra, vi som inte är dåliga. Det är väldigt bra. Jag tycker att det är bra sammanhållning i vår lilla grupp därnere. Det är viktigt att man kan prata med dem man jobbar med.

Hur har förändringarna som skett påverkat dina praktiska arbetsuppgifter?

De har inte förändrat våra arbetsuppgifter så mycket därnere utan dem har vi samma hela tiden. Det är mer vem man ska vända sig till om det är någonting. Det är de personerna som kanske roterar numer. Det flyttas på personalen hela tiden annars är arbetsuppgifterna desamma. Det tror jag inte kommer ändras på ett tag. Dem kommer vi nog ha desamma.

Finns det någon kollega som du minns?

Nej, jag kommer väl ihåg alla, både som gått i pension och som inte lever längre. Alla har varit trevliga så det är bara positiva minnen. Det är ingen speciell som sticker ut. Alla är likadana om man ska säga så, lika trevliga.

Vill du tillägga något som du tycker att jag har missat?

Nej, inget speciellt så.

Hur skulle du beskriva ditt yrke för någon utifrån?

Ja, vi heter numera värdar, så man kanske ska kalla sig för värdinna eller något sådant. Men man är ju i huvudsak i receptionen. Det hette ju receptionist förut och så hette det vakt när man gick runt i huset. Men nu har de ju slagit ihop det där då och kallar det för värd istället. Det är ju ändå samma sysslor man gör fast man har fått en annan benämning. Jag skulle nog säga det med receptionen att man svarar i telefon och tar hand om besökare och sådär.

Känner du dig ansvarig där för att besökarna?

Ja, men absolut. Besökarna går alltid i första hand om det ringer i telefonen så får den ringa, man tar besökaren. Men oftast är vi ju två stycken, så då kan ju den andre svara i telefonen. Det är mycket sällan vi missar samtal eller något sådant. Vi hinner med det mesta.

Det låter jättetryggt och bra. Du är en av de stabila punkterna i museets tillvaro.

Ja, jag säger det. Jag trivs ju annars hade jag nog inte varit kvar.

Intervjun avslutas.